NORAKSTS

Lieta Nr. A 42584507
Lietvedības Nr. A 1230-09/10

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2009.gada 6.oktobrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese A.Pāvele,

piedaloties pieteicējas sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Jūsu nami" pilnvarotajam pārstāvim *M.O.*,
atbildētājas – Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes – Ekonomikas ministrijas pilnvarotajai pārstāvei *I.B.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Jūsu nami" pieteikumā par Ekonomikas ministrijas 2007.gada 26.jūlija lēmuma Nr.6100-02-9916 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2006.gada 29.decembrī Patērētāju tiesību aizsardzības centrā (turpmāk – PTAC) tika saņemts *J.P.* un *J.V.* iesniegums ar lūgumu izvērtēt 2003.gada 30.jūnijā starp minētajām personām un sabiedrību ar ierobežotu atbildību (turpmāk – SIA) „Jūsu nami" noslēgtā līguma par dzīvokļa pirkumu (turpmāk – pirkuma līgums) 6.6.apakšpunkta noteikumu un 2003.gada 30.jūnijā noslēgtā dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līguma (turpmāk – apsaimniekošanas līgums) 8.3.apakšpunkta noteikumu atbilstību Patērētāju tiesību aizsardzības likuma prasībām (turpmāk – Likums).

[2] 2007.gada 13.februārī PTAC direktora vietniece pieņēma lēmumu Nr.10-lg (turpmāk – sākotnējais lēmums), ar kuru nolēma:

[2.1] pārtraukt pildīt ar patērētājiem noslēgto pirkuma līguma 6.6.apakšpunkta un apsaimniekošanas līguma 8.3.apakšpunkta noteikumus, kā arī pārtraukt pildīt ar citiem patērētājiem noslēgtajos dzīvokļa īpašuma pirkuma un apsaimniekošanas līgumos identiska satura noteikumus, kurus SIA „Jūsu nami" un patērētāji nav savstarpēji apsprieduši;

[2.2] mēneša laikā no administratīvā akta stāšanās spēkā grozīt tāda paša satura noteikumu pirkuma līguma 6.6.apakšpunkta un apsaimniekošanas līguma 8.3.apakšpunkta noteikumus patērētājiem piedāvātajos dzīvokļa īpašuma pirkuma un apsaimniekošanas līgumu projektos;

[2.3] sniegt informāciju PTAC par administratīvā akta izpildi pirms administratīvā akta nolemjošās daļas 2.punktā noteiktā izpildes termiņa beigām atbilstoši Likuma 25.panta desmitās daļas noteikumiem

[3] Nepiekrītot sākotnējam lēmumam, SIA „Jūsu nami" to apstrīdēja Ekonomikas ministrijā. Ar Ekonomikas ministrijas valsts sekretāra 2007.gada 26.jūlija lēmumu Nr.6100-02-9916 „Par SIA „Jūsu nami"" 2007.gada 9.marta iesniegumu „Par Patērētāju tiesību aizsardzības centra 2007.gada 13.februāra lēmuma Nr.10-lg apstrīdēšanu"" nolēma atstāt negrozītu sākotnējo lēmumu.

[4] 2007.gada 22.augustā Administratīvajā rajona tiesā saņemts SIA „Jūsu nami" (turpmāk arī - pieteicēja) pieteikums, kurā pieteicēja lūdz atcelt Ekonomikas ministrijas 2007.gada 26.jūlija lēmumu Nr.6100-02-9916 (turpmāk arī – Lēmums).

Pieteicēja pieteikumā norāda tālāk minēto.

[4.1] Lēmumā nepamatoti norādīts, ka 2003.gada 30.jūnija pirkuma līgums ar *J.P.* un *J.V.* ir noslēgts saimnieciskās darbības ietvaros, jo ar minēto līgumu *J.P.* un *J.V.* pārdotā lieta bija 19.gadsimtā celta daudzdzīvokļu nama kopīpašuma daļa – neizbūvēti bēniņi. Dzīvokļu kopīpašuma daļu pārdošana nekad nav bijusi pieteicējas saimnieciskā darbība un atsevišķi šādi pārdošanas darījumi bija nejauša rakstura, ar mērķi samazināt kredīta nastu. Pārdotas bija nekustamā īpašuma domājamās daļas, nevis prece vai pakalpojums Patērētāju tiesību aizsardzības likuma izpratnē. Savukārt kopīpašuma attiecības sakarā ar daudzdzīvokļu mājas dzīvokļa un kopīpašuma daļas apsaimniekošanu reglamentē speciālais likums attiecībā pret Patērētāju tiesību aizsardzības likumu, proti, likums „Par dzīvokļa īpašumu" un Civillikums, tādējādi ar *J.P.* un *J.V.* noslēgto līgumu izvērtēšana nav PTAC kompetencē.

[4.2] Nav pamatots Lēmumā konstatētais, ka *J.P.* un *J.V.* dzīvokli iegādājušies mērķiem, kas nav saistīti ar saimniecisko darbību. Par pretējo liecina fakts, ka minētajām personām pieder arī citi dzīvokļi un bēniņu telpas, kurus viņi iegādājas renovācijai un pārdošanai. Turklāt dzīvoklī Rīgā, */adrese/* nedzīvo ne *J.V.* ne *J.P.*

[4.3] Nepatiess ir *J.V.* un *J.P.* apgalvojums, ka viņiem nebija iespējams apspriest šķīrējtiesas ietveršanu pirkuma līgumā un apsaimniekošanas līgumā. Pretējo apliecina *A.D.* un *A.M.*, proti, minētās personas apstiprina, ka strīdu izšķiršanas kārtība tika īpaši un individuāli apspriesta, jo *J.P.* un *J.V.* izteica piedāvājumu no konkrētās šķīrējtiesas klauzulas atteikties, tai skaitā piedāvāja iespējamo strīdu risināšanu citā šķīrējtiesā. Pēc apspriešanās minētais piedāvājums tika noraidīts, taču kā kompromisa variants pieteicējs piekāpās citos jautājumos. Tāpēc nepamatots ir Lēmumā konstatētais, ka minētās personas nepiekrita šķīrējtiesas klauzulas ietveršanai līgumos.

[5] Atbildētāju pārstāvošā iestāde Ekonomikas ministrija tiesai sniegtajā rakstveida paskaidrojumā norāda, ka pieteicēja pieteikumu neatzīst pamatojoties uz tālāk minētajiem apsvērumiem.

[5.1] Pieteicēja norāda, ka *J.P.* un *J.V.* sistemātiski uzpērk dzīvokļus un bēniņu telpas, lai veiktu saimniecisko darbību peļņas nolūkos. Minētās personas nedzīvo Rīgā, */adrese/*, ko apliecina mājas dežuranti. Ekonomikas ministrija norāda, ka patērētājiem ir tiesības izmantot savu īpašumu pēc viņu izvēles un konkrētajā gadījumā pieteicējai ir jāpierāda, ka patērētāji izmanto īpašumu saimnieciskās darbības veikšanai, pieteicēja nav iesniegusi Ekonomikas ministrijā pierādījumus, kas apliecinātu minēto faktu, tādējādi *J.P.* un *J.V.* ir uzskatāmi par patērētājiem.

[5.2] Saskaņā ar Likuma 6.panta septīto daļu pakalpojuma sniedzēja pienākums ir pierādīt, ka līguma noteikumi ir savstarpēji apspriesti. Patērētāji norādīja, ka pirkuma līguma 6.6.apakšpunkta un apsaimniekošanas līguma 8.3.apakšpunkta noteikumi netika apspriesti. Pieteicēja norāda, ka patērētāji izteica piedāvājumu no konkrētās šķīrējtiesas klauzulas atteikties, tai skaitā piedāvājot iespējamo strīdu risināšanai citu šķīrējtiesu, savukārt, patērētāji savā iesniegumā PTAC norādīja, ka pirms līguma parakstīšanas tika paziņots, ka būtiskas izmaiņas pieteicējas piedāvātajos līgumu projektos netiks pieļautas un, ka līgumos iekļautās šķīrējtiesas klauzulas ir sabiedrības iepriekš sagatavoti standarta noteikumi.

Arī gadījumā, ja patērētāji piedāvāja izslēgt līgumā ietverto šķīrējtiesas klauzulu, bet tā tiek atstāta apmaiņā pret piekāpšanos citos līguma punktos, šķīrējtiesas klauzula uzskatāma par neapspriestu.

[5.3] Parakstīts līgums pats par sevi nav pietiekams pierādījums tam, ka līgumslēdzēji savstarpēji apsprieda katru līguma noteikumu. Šķīrējtiesas klauzulas

ietveršana līgumos pati par sevi nav aizliegta, taču, lai uzskatītu to par apspriestu līguma noteikumu, patērētājam tam atsevišķi jāpiekrīt, turklāt apspriešanas fakta pierādīšana ir pakalpojuma sniedzējam. Saskaņā ar Likuma 6.panta trešās daļas 7.punktu, par netaisnīgu līguma noteikumu uzskatāms arī noteikums, kas izslēdz vai kavē patērētāju tiesības vērsties patērētāju tiesību aizsardzības iestādēs vai tiesā, paredz strīdu izskatīšanu tikai šķīrējtiesā, līdz ar to patērētājam ir piešķirta īpaša aizsardzība arī attiecībā uz strīdu izskatīšanu.

[6] Pieteicējas pārstāvis tiesas sēdē uzturēja pieteikumā ietverto prasījumu, balstoties uz pieteikumā minētajiem argumentiem.

[7] Atbildētāja pilnvarotā pārstāve tiesas sēdē pieteikumā ietverto prasījumu neatzina, atsaucoties uz Lēmumā norādītajiem argumentiem.

[8] Trešās personas uz tiesas sēdi nav ieradušās. Ņemot vērā, ka trešās personas par lietas izskatīšanas vietu un laiku informētas likumā noteiktajā kārtībā un nav tiesu informējušas par neierašanās iemesliem, tiesa atzīst, ka lietu iespējams izskatīt bez trešo personu klātbūtnes.

Motīvu daļa

[9] Tiesa, pārbaudot lietas materiālus un noklausoties administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumus, atzīst, ka pieteikums ir nepamatots un noraidāms.

[10] Lietā ir strīds par to vai trešās personas ir uzskatāmas par patērētājiem Likuma izpratnē un vai pirkuma līguma 6.6.apakšpunktā un apsaimniekošanas līguma 8.3.apakšpunktā ietvertās šķīrējtiesas klauzulas noteikumi bija apspriesti ar trešajām personām.

[11] Izvērtējot jautājumu par to vai ar pirkuma līguma un apsaimniekošanas līguma noslēgšanu starp pieteicēju un trešajām personām radušās tiesiskās attiecības ir vērtējamas kā pakalpojuma sniedzēja un patērētāja attiecības Likuma izpratnē, tiesa konstatē, ka 2002.gada 17.oktobrī starp pieteicēju un trešajām personām tika noslēgts priekšlīgums par dzīvokļa īpašuma pirkumu.

2003.gada 30.jūnijā starp pieteicēju un trešajām personām tika noslēgts pirkuma līgums par dzīvokļa īpašuma iegādi Rīgā, */adrese/* saskaņā ar kuru iegūtas arī kopīpašuma domājamās daļas. 2003.gada 30.jūnijā noslēgts apsaimniekošanas līgums, saskaņā ar kura 1.punktu pieteicējs apņēmās uzturēt un apsaimniekot nekustamo īpašumu Rīgā, */adrese/*, bet trešās personas apņēmās segt pieteicējam visus izdevumus, kas saistīti ar nekustamā īpašuma uzturēšanu, apsaimniekošanu un apdrošināšanu proporcionāli viņu dzīvokļa lielumam.

Likuma 1.panta 3.punkts noteic, ka patērētājs ir fiziskā persona, kas izsaka vēlēšanos iegādāties, iegādājas vai varētu iegādāties preci vai izmantot pakalpojumu nolūkam, kurš nav saistīts ar tās saimniecisko vai profesionālo darbību.

Minētā panta 2.punkts noteic, ka pakalpojums ir personas saimnieciskās vai profesionālās darbības ietvaros par atlīdzību vai bez tās izpildīts patērētāja pasūtījums vai tāda ar patērētāju noslēgta līguma pildīšana, saskaņā ar kuru tiek iznomāta kāda lieta, izgatavota jauna lieta, uzlabota vai pārveidota esoša lieta vai tās īpašība vai veikts darbs, vai iegūts nematerializēts darba rezultāts. Savukārt, 4.punktā noteikts, ka pakalpojuma sniedzējs ir persona, ka savas saimnieciskās vai profesionālās darbības ietvaros sniedz pakalpojumu patērētājam.

Tiesas ieskatā nav nozīmes tam, ka pieteicējs nesaņem atlīdzību par nekustamā īpašuma apsaimniekošanu, jo Likuma 1.panta 2.punkts paredz pakalpojuma sniegšanu

arī bez atlīdzības, turklāt no apsaimniekošanas līguma 3.1.apakšpunkta izriet, ka nekustamā īpašuma apsaimniekošanas maksa ir Ls 0,20 par kvm, tādējādi pieteicēja apgalvotais, ka atlīdzība par minētā pakalpojuma sniegšanu netiek saņemta nav pamatots.

Ievērojot faktiskos apstākļus un iepriekš minētajās tiesību normās noteikto un to, ka administratīvajā lietā nav pierādījumu, kas apstiprinātu, ka trešās personas dzīvokļa īpašumu Rīgā, */adrese/* iegādājās saimnieciskās darbības veikšanai, tiesa secina, ka starp trešajām personām un pieteicēju līdz ar pirkuma un apsaimniekošanas līgumu noslēgšanu izveidojās patērētāju un pakalpojuma sniedzēja attiecības un līdz ar to PTAC bija kompetents vērtēt līguma nosacījumu atbilstību Likuma prasībām.

[12] Likuma 3.panta 2.punkts noteic, ka patērētāja tiesības ir pārkāptas, ja nav ievērots līgumslēdzēju pušu vienlīdzības princips un līguma noteikumi ir netaisnīgi.

Likuma 5.panta otrās daļas 5.punkts noteic, ka līguma noteikumi ir pretrunā ar līgumslēdzēju pušu tiesiskās vienlīdzības principu, ja tie patērētāju nostāda neizdevīgā stāvoklī un ir pretrunā labticīguma prasībām. Likuma 6.panta pirmā daļa noteic, ka pakalpojuma sniedzējs nedrīkst piedāvāt tādus līguma noteikumus, kas ir pretrunā ar līgumslēdzēju pušu tiesiskās vienlīdzības principu.

Par netaisnīgiem līguma noteikumiem uzskatāmi noteikumi, kas ir pretrunā ar šā likuma 5.pantu un kas atļauj pakalpojuma sniedzējam vienpusēji grozīt līguma noteikumus vai preces vai pakalpojuma raksturojumu.

[13] Atbildētāja Lēmumā atzinusi pirkuma līguma 6.3.apakšpunktu un apsaimniekošanas līguma 8.3.apakšpunktu par netaisnīgiem līguma nosacījumiem, vienlaicīgi uzdodot pieteicējai pārtraukt pildīt identiska satura noteikumus, ar citiem patērētājiem noslēgtajos līgumos.

Vērtējot norādīto pirkuma līguma 6.6.apakšpunkta un apsaimniekošanas līguma 8.3.apakšpunkta noteikumu atbilstību minētajām Likuma normām, tiesa secina, ka tie pamatoti atzīti par netaisnīgiem turpmāk minēto apsvērumu dēļ.

[14] Likuma 6.panta piektā daļa noteic, ka līguma noteikums vienmēr ir uzskatāms par savstarpēji neapspriestu, ja līgums sastādīts iepriekš un patērētājam nav bijis iespējams ietekmēt attiecīgā līguma noteikumus. Likuma 6.panta septītā daļa noteic, ka gadījumā, ja pakalpojuma sniedzējs apgalvo, ka līguma noteikumi ir savstarpēji apspriesti ar patērētāju, viņa pienākums ir to pierādīt.

No lietas materiāliem, tai skaitā, no trešo personu iesnieguma PTAC *(lietas 59.-61.lapa)* izriet, ka pirms līgumu parakstīšanas trešajām personām tika paziņots, ka būtiskas izmaiņas pieteicēja piedāvātajos līgumu projektos netiks pieļautas un līgumos ietvertā šķīrējtiesas klauzula ir iepriekš sagatavoti standarta noteikumi.

Ievērojot to, ka trešās personas jau uzsākot administratīvo procesu iestādē – PTAC, detalizēti aprakstīja apstākļus kādos tika parakstīti līgumi *(lietas 59.-61.lapa)*, turklāt PTAC no trešajām personām pieprasīja un saņēma papildus paskaidrojumus, kuros trešās personas arī norādīja, ka konkrētie līgumu noteikumi nebija apspriesti un saskaņoti *(lietas 54.-58.lapa)*, tiesa kritiski vērtē 2007.gada 2.novembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemtajā trešo personu iesniegumā norādīto informāciju, kurā trešās personas atzīst, ka ar pirkuma līgumu un apsaimniekošanas līgumu viņu patērētāju tiesības netika aizskartas un minēto līgumu noteikumi uzskatāmi par apspriestiem, jo par tiem tika spriests un tie tika akceptēti.

Trešās personas nav ieradušās ne uz 2009.gada 17.marta tiesas sēdi, ne uz 2009.gada 15.septembra tiesas sēdi, tādējādi tiesai nebija iespējams noskaidrot apstākļus, kas ir bijuši par pamati trešo personu viedokļa maiņai par to, ka noslēgto līgumu nosacījumi tomēr uzskatāmi par savstarpēji apspriestiem un saskaņotiem.

Ņemot vērā apstākli, ka trešās personas savu viedokli par līgumu nosacījumu apspriešanu ir mainījušas tikai laikā, kad pieteicēja jau bija iesniegusi pieteikumu tiesā, kā arī to, ka trešās personas uz nozīmētajām tiesas sēdēm neieradās, tiesa, nezinot apstākļus pie kādiem trešās personas ir sagatavojušas Administratīvajai rajona tiesai adresēto iesniegumu *(lietas 66.lapa),* lielāku ticamību piešķir trešo personu iesniegumiem un paskaidrojumiem, kas tika iesniegti PTAC. Turklāt, laikā, kad Lēmumu pieņēma atbildētājs, trešās personas uzturēja savu prasījumu par to, ka konkrētie līguma nosacījumi ar tām nebija apspriesti un saskaņoti.

No administratīvās lietas materiāliem neizriet, ka trešās personas ar pieteicēju pirms līgumu parakstīšanas būtu apspriedušas tajos iekļautās šķīrējtiesas klauzulas noteikumus un piekritušas to iekļaušanai līgumos, proti, arī no lietā esošā *A.D.* pie notāra izteiktā gribas izteikuma izriet, ka trešās personas ir vēlējušās izslēgt šķīrējtiesas klauzulu no līgumiem, vai piedāvājušas iekļaut citu šķīrējtiesu iespējamo strīdu risināšanai, bet pieteicēja nav piekritusi minētajam un apmaiņā piedāvājusi piekāpties citos līguma punktos. Arī no *A.M.* pie notāra noformētā gribas izteikuma neizriet, ka trešās personas būtu piekritušas pieteicējas piedāvātās šķīrējtiesas klauzulas ietveršanai līgumā *(lietas 29.-34.lapa).* Līdz ar to tiesa konstatē, ka pieteicēja atbilstoši Likuma 6.panta septītajai daļai nav pierādījusi, ka pirkuma līguma un apsaimniekošanas līguma 6.6. un 8.3.apakšpunkta nosacījumi tika apspriesti ar patērētāju (trešajām personām) un viņas būtu piekritušas minētajiem nosacījumiem.

[15] Pirkuma līguma 6.6.apakšpunkts paredz, ka līgumslēdzēji vienojas, ka jebkurš strīds, domstarpība un prasība, kas izriet no šā līguma, kas skar to vai tā pārkāpšanu, izbeigšanu vai spēkā neesamību tiks galīgi izšķirti Rīgas komerciālo strīdu šķīrējtiesā, viena šķīrējtiesneša sastāvā. Tāda pat satura nosacījums ir ietverts apsaimniekošanas līguma 8.3.apakšpunktā.

Kā atzinusi Latvijas Republikas Satversmes tiesa 2005.gada 17.janvāra spriedumā lietā Nr.2004-10-01 (9.3.punkts) strīdi, kuros viena puse atrodas ekonomiski vājākā situācijā, piemēram, strīdi, kas izriet no darba tiesiskajām attiecībām, nav izšķirami Šķīrējtiesā, uzsverot, ka līdzīgi apsvērumi aizsargā arī patērētājus.

Ja pieteicēja Līgumā ir iekļāvusi šķīrējtiesas klauzulu, kas saskaņā ar Likuma 6.panta trešās daļas 7.punktu ir netaisnīgs līguma noteikums, tās pienākums saskaņā ar Likuma 6.panta septīto daļu ir pierādīt, ka šāds līguma noteikums ir apspriests ar patērētāju, taču pieteicējs šādus pierādījumus nav iesniegusi. Turklāt, saskaņā ar 1993.gada 5.aprīļa Eiropas Padomes direktīvas 93/13/EEK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos 3.pantu, ,,noteikumu vienmēr uzskata par tādu, par kuru nebija atsevišķas apspriešanās, ja tas sastādīts jau iepriekš un patērētājam tādēļ nav bijusi iespēja iespaidot to saturu, jo īpaši saistībā ar iepriekš noformulētiem standartlīgumiem".

Tiesa vērš uzmanību, ka tikai gadījumā, ja līguma noteikumi tiek apspriesti vai patērētājs pats nāk ar iniciatīvu par strīda izskatīšanu šķīrējtiesā, šķīrējtiesas klauzula ir pieļaujama.

[16] Administratīvā procesa likuma 65.panta pirmā daļa noteic – ja piemērojamā tiesību normā noteikts, ka izdodams konkrēta satura administratīvs akts (obligātais administratīvais akts), iestāde izdod šādu administratīvo aktu.

Likuma 25.panta ceturtās daļas 6.punkts noteic, ka PTAC funkcijās cita starpā ietilpst patērētāju tiesību ievērošanas uzraudzība līgumos, ko patērētāji slēdz ar pakalpojumu sniedzējiem, arī normatīvajos aktos paredzēto darbību veikšana, lai pakalpojuma sniedzējs pārtrauktu pildīt līguma noteikumus, ja tajā konstatēti netaisnīgi noteikumi. Saskaņā ar Likuma 25.panta astotās daļas 1.punktu ja konstatēts patērētāju tiesību pārkāpums, un tas var radīt kaitējumu vai zaudējumus atsevišķa patērētāja

tiesībām, PTAC ir tiesīgs pieņemt lēmumu, ar kuru uzdod pakalpojuma sniedzējam izbeigt pārkāpumu un veikt noteiktas darbības tā ietekmes novēršanai un kurā nosaka termiņu šo darbību izpildei.

Tātad saskaņā ar Likumā noteikto PTAC kompetenci tam nav dota rīcības brīvība izvērtēt, vai, konstatējot netaisnīgus līguma noteikumus, uzdot pārtraukt pildīt šādu līgumu vai nē. PTAC saskaņā ar Likumā noteikto ir pienākums pieņemt lēmumu par pārkāpuma novēršanu – pieprasīt izbeigt netaisnīga līguma noteikuma pildīšanu.

[17] Ņemot vērā iepriekš spriedumā konstatēto, tiesa neatrod pamatu pārsūdzētā Lēmuma atzīšanai par prettiesisku. Atbildētāja Lēmumā ir vērtējusi tās rīcībā esošos pierādījumus un pieteicējai nelabvēlīgs administratīvais akts ir izdots pamatoti. Līdz ar to tiesa secina, ka pieteicējas pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 289.-291.pantu

nosprieda:

noraidīt sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Jūsu nami" pieteikumu par Ekonomikas ministrijas 2007.gada 26.jūlija lēmuma Nr.6100-02-9916 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvajā rajona tiesā.

Tiesnese (paraksts) A.Pāvele

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas
tiesnesis _____ A.Pāvele
Rīgā, 2009.gada 6.oktobrī.